

31993L0022

L 141/27

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

11.6.1993

**NÕUKOGU DIREKTIIV 93/22/EMÜ,
10. mai 1993,
väärtpaberiturul pakutavate investeerimisteenuste kohta**

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 57 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

koostöös Euroopa Parlamendiga, ⁽²⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽³⁾

ning arvestades, et:

käesolev direktiiv on põhiline vahend, mille abil üles ehitada ühtse Euroopa aktis määratletud ja komisjoni valge raamatu ajakava alusel loodava siseturu investeerimisfondide osa, seda nii asutamisevabaduse kui ka finantsteenuste osutamise vabaduse seisukohalt;

investorite kaitsmiseks ja rahandussüsteemi stabiilsuse säilitamiseks peab käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluvaid investeerimisteenuseid osutavatel äriühingutel olema oma päritoluliikmesriigis väljaantud tegevusluba;

võetud lähenemisviisi kohaselt on eesmärgiks ainult põhiline ühtlustamine, mis on vajalik ja piisav, et kindlustada tegevuslubade ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvesüsteemide vastastikune tunnustamine, mistõttu on võimalik välja anda üksainus kõikjal ühenduses kehtiv tegevusluba ja rakendada põhimõtteid, et järelevalvet korraldab päritoluliikmesriik; vastastikuse tunnustamise korral võivad investeerimisfondid, kellel on päritoluliikmesriigis väljaantud tegevusluba, osutada kogu ühenduses kõiki käesoleva direktiiviga hõlmatud teenuseid või mõnda neist, milleks neile on välja antud tegevusluba, ja luua selleks filiaale või kasutada teenuste osutamise vabadust;

vastastikuse tunnustamise ja päritoluliikmesriigi poolt korraldatava järelevalve põhimõtte nõuab, et liikmesriikide pädevad asutused ei annaks välja tegevusluba või et nad tühistaksid selle juhtudel, kui sellised asjaolud nagu äriplaani sisu, tegevuse geograafiline paiknemine või reaalne tegevus näitavad selgelt, et

investeerimisfond on valinud ühe liikmesriigi õigussüsteemi selleks, et vältida rangemaid eeskirju sellises liikmesriigis, kus ta tegelikult põhiliselt kavatses tegutseda või juba tegutses; käesoleva direktiivi kohaldamisel peab juriidilisest isikust investeerimisfond saama tegevusloa liikmesriigilt, kus on tema registrisse kantud asukoht; investeerimisfond, mis ei ole juriidiline isik, peab saama tegevusloa liikmesriigilt, kus asub tema peakontor; lisaks peavad liikmesriigid nõudma, et investeerimisfondi peakontor asuks alati tema päritoluliikmesriigis ja et ta seal ka reaalset tegevusteks;

investorite kaitsmiseks on vaja tagada iga investeerimisfondi sisekontroll kas kahe juhtisiku poolt või, kui käesolevas direktiivis seda ei nõuta, siis muude samaväärset tulemust kindlustavate vahendite abil;

ausa konkurentsi tagamiseks peab olema tagatud, et investeerimisfondidel, mis ei ole krediitiasutused, on samasugune vabadus luua filiaale ja osutada piiriüleseid teenuseid, nagu on sätestatud nõukogu teises, 15. detsembri 1989. aasta direktiivis 89/646/EMÜ ⁽⁴⁾ krediitiasutuste asutamise ja tegevusega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta;

investeerimisfondil ei tohiks olla võimalik kasutada käesolevat direktiivi selleks, et teha muid hetke- ja tähtpäevatehinguid peale nende, mis on seotud investeerimisteenuste osutamisega; seetõttu oleks filiaali kasutamine üksnes selliste valuutatehingute jaoks käesoleva direktiiviga kehtestatud korra kuritarvitamine;

päritoluliikmesriigilt tegevusloa saanud investeerimisfond võib tegelda äritegevusega kõikjal ühenduses, kasutades kõiki temale sobivaid vahendeid; selleks võivad investeerimisfondil olla, kui ta seda vajalikuks peab, fondiga seotud esindajad, kes investeerimisfondi nimel võtavad vastu ja edastavad korraldusi ning kelle tegevuse eest investeerimisfond vastutab täielikult ja tingimusteta; nimetatud asjaoludel käsitletakse selliste esindajate tegevust kui investeerimisfondi tegevust; veelgi enam — käesolev direktiiv

⁽¹⁾ EÜT C 43, 22.2.1989, lk 7; ja EÜT C 42, 22.2.1990, lk 7.

⁽²⁾ EÜT C 304, 4.12.1989, lk 39; ja EÜT C 115, 26.4.1993.

⁽³⁾ EÜT C 298, 27.11.1989, lk 6.

⁽⁴⁾ EÜT L 386, 30.12.1989, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 92/30/EMÜ (EÜT L 110, 28.4.1992, lk 52).

ei keela päritoluliikmesriiki selliste esindajate seisundit erinõuetele allutamast; kui investeerimisfond peaks tegelema piiriülese äritegevusega, peab vastuvõttev liikmesriik selliseid esindajad käsitlema investeerimisfondina; veelgi enam — käesolev direktiiv ei peaks kehtima vabalt kaubeldavate väärtpaberite koduüksmüügi kohta, seda tuleks reguleerida siseriiklike õigusaktidega;

“vabalt kaubeldavad väärtpaberid” tähendab selliseid väärtpaberiliike, millega kapitaliturul tavaliselt kaubeldakse, nagu näiteks valitsuse väärtpaberid, äriühingute aktsiad või osad, kaubeldavad väärtpaberid, mis annavad õiguse märkimise või vahetamise teel omandada äriühingute aktsiaid või osasid, aktsiat või osa esindavaid väärtpabereid, seeriatena väljalastud võlakirju, indeksostu-tähti ja väärtpabereid, mis annavad õiguse selliseid võlakirju märkimise teel omandada;

“rahaturuinstrumentid” tähendab neid finantsinstrumentide liike, millega rahaturul tavaliselt kaubeldakse, nagu riigi võlakirjad, hoiusesertifikaadid ja kommertspaberid;

käesolevas direktiivis sisalduvad vabalt kaubeldavate väärtpaberite ja rahaturuinstrumentide väga laiad määratlused kehtivad üksnes käesoleva direktiivi kohaldamisel ega mõjuta järelkult mingil viisil finantsinstrumentide eri määratlusi, mida kasutatakse siseriiklikes õigusaktides teistel eesmärkidel, näiteks maksustamisel; peale selle hõlmab vabalt kaubeldavate väärtpaberite määratlus üksnes vabalt kaubeldavaid väärtpabereid; seetõttu ei hõlma käesolev määratlus niisuguste ühingute poolt nagu elamuhoiupangad ja “industrial and provident societies” väljalastud aktsiaid või osasid ega muid nendega võrdväärseid väärtpabereid, mille omandiõigust ei saa tegelikult üle anda, välja arvatud juhul, kui nende emiteerija need tagasi ostab;

“finantsfutuurlepinguga võrdväärne finantsinstrument” tähendab lepingut, mis näeb ette tasumist sularahas, arvestades intressimäärade ja valuutakursside, lisa B jaos loetletud iga instrumendi väärtuse või iga sellise instrumendi indeksi kõikumisi;

käesolevas direktiivis tähendab korralduste vastuvõtmine ja edastamine ka seda, et korraldatakse kahe või rohkema investori kohtumine, mis viib tehingu sõlmimisele kõnealuste investorite vahel;

käesoleva direktiivi ükski säte ei piira ühenduse õigusaktide sätete kohaldamist või viimaste puudumise korral siseriiklike õigusnormide kohaldamist, mis reguleerivad käesoleva direktiiviga hõlmatud finantsinstrumentide avalikku pakkumist; seesama kehtib ka nende instrumentide turundamise ja levitamise kohta;

liikmesriigid vastutavad ka edaspidi täielikult oma rahapoliitiliste meetmete rakendamise eest, piiramata nende meetmete rakendamist, mida on vaja Euroopa Rahasüsteemi tugevdamiseks;

käesoleva direktiivi reguleerimisalast tuleb välja jätta kindlustusseltsid, mille tegevust asjakohaselt jälgivad pädevad asutused, mis korraldavad usaldusnormatiivide täitmise järelevalvet ja mille tegevus on ühenduse tasandil kooskõlastatud, ning edasikindlustuse või retrosessiooniga tegelevad ettevõtjad;

käesolev direktiiv ei kehti ettevõtjate kohta, kes ei osuta teenuseid kolmandatele isikutele, kuid kelle äritegevus seisneb investeerimisteenuste osutamises üksnes nende emattevõtjatele, tütar-ettevõtjatele või nende emattevõtjate teistele tütar-ettevõtjatele;

käesoleva direktiivi eesmärk on hõlmata ettevõtjaid, kelle tavaline äritegevus seisneb professionaalsete investeerimisteenuste osutamises kolmandatele isikutele; seetõttu ei peaks käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluma ükski teise elukutse esindaja (näiteks vandeadvokaat või õigusnõustaja), kes osutab investeerimisteenuseid ainult juhuslikult oma kutsetegevuse käigus, kui see kutsetegevus on õiguslikult reguleeritud ja vastavad normid ei keela juhusliku iseloomuga investeerimisteenuse osutamist; samal põhjusel on oluline käesoleva direktiivi reguleerimisalast välja jätta isikud, kes osutavad investeerimisteenuseid ainult toorme tootjatele või kasutajatele niisuguses ulatuses, mis on vajalik, et nende toodetega tehinguid teha, kui sellised tehingud moodustavad nende põhilise äritegevuse;

käesoleva direktiivi reguleerimisalast tuleks välja jätta ettevõtjad, kelle investeerimisteenuste osutamine seisneb ainult töö- või osalusega süsteemide haldamises ja kes seetõttu ei osuta investeerimisteenuseid kolmandatele isikutele;

käesoleva direktiivi reguleerimisalast tuleks välja jätta ka keskpangad ja teised samalaadse tegevusega asutused ning riigiasutused, mille ülesanne on riigivõla haldamine või mis on kaasatud riigivõla haldamisse, millega on hõlmatud ka riigivõla investeerimine; kõnealune väljajätmine ei kehti osaliselt või täielikult riigi osalusega organisatsioonide kohta, mille tegevus on kaubanduslik või seotud osaluse omandamisega;

käesoleva direktiivi reguleerimisalast tuleks välja jätta kõik investeerimisfondid või isikud, kelle äritegevus seisneb üksnes korralduste saamises ja edastamises teatavatele lepingupartneritele ja kelle valduses pole klientidele kuuluvat vara või väärtpabereid; seetõttu ei ole neil asutamiseõigust ega teenuste osutamise vabadust vastavalt käesolevas direktiivis sätestatud tingimustele, ja kui nad soovivad tegutseda teises liikmesriigis, siis kehtivad nende kohta kõnealuse liikmesriigi õigusaktid;

käesoleva direktiivi reguleerimisalast tuleks välja jätta avatud investeerimisfondid, olenemata sellest, kas nende tegevus on

ühenduse tasandil kooskõlastatud või mitte, ja selliste ettevõtjate depoopangad ja juhid, sest nende tegevuse kohta kehtivad otseselt nende jaoks kohandatud erisätted;

kui liikmesriigi pensionifondide vara valitsemiseks loodud ühingu piirduvad sellise valitsemisega ega osuta investeerimisteenu-seid kolmandatele isikutele ja kui pensionifonde kontrollivad asutused, kelle ülesandeks on kindlustusseltside järelevalve, ei ole selliste ühingute kohta tarvis kehtestada käesoleva direktiiviga ettenähtud äritegevuse alustamise ega äritegevuse tingimusi;

käesolevat direktiivi ei kohaldata Itaalia seaduses määratletud "agente di cambio" kohta, sest nende tegevusluba ei uuendata, nende tegevus jääb oma riigi piiridesse ja nad ei tekita konkurentsi kahjustamise riski;

käesoleva direktiiviga investeerimisfondidele antud õigused ei piira liikmesriikide, keskpankade ja teiste selles riigis samalaadseid ülesandeid täitvate asutuste õigust valida lepingupartnereid objektivsete kriteeriumide alusel, kedagi diskrimineerimata;

vastutus investeerimisfondi majandusliku usaldatavuse järelevalve eest on investeerimisfondi päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel vastavalt nõukogu 15. märtsi 1993. aasta direktiivile 93/6/EMÜ, ⁽¹⁾ mis käsitleb investeerimisfondide ja krediidiastutuste kapitali adekvaatsust ja kooskõlastab tururiski suhtes kohaldatavad eeskirjad;

üldiselt võib päritoluliikmesriik kehtestada käesolevas direktiivis sätestatutest rangemad eeskirjad, eelkõige tegevusloa väljaandmise tingimuste, usaldatavusnormatiivide täitmise nõuete ning aruandluse ja tegevuse avalikustamise kohta;

tegevus, mida käesolev direktiiv ei hõlma, on reguleeritud asutamislepingu üldsätetega, mis käsitlevad asutamisõigust ja teenuste osutamise vabadust;

investorite kaitsmiseks tuleks eelkõige kaitsta investori väärtpaberitega seotud omandiõigust ja teisi samasuguseid õigusi ning eriti investori õigusi, mis on seotud investeerimisfondi hoolde usaldatud varaga, hoides seda lahus investeerimisfondi varast; kõnealune põhimõte ei takista investeerimisfondil tegutseda oma nimel, kuid investori huvides, kui tehingu laad seda nõuab ja investor annab oma nõusoleku, näiteks aktsiate või osade laenuks andmise puhul;

kolmandates riikides tegevusloa saanud investeerimisfondide filiaalidele tegevusloa andmise kord kehtib nimetatud investeerimisfondide suhtes ka edaspidi; kõnealustele filiaalidele ei laiene asutamislepingu artikli 59 teises lõikes sätestatud teenuste osutamise vabadus ja neil on asutamisõigus ainult selles liikmesriigis, kus nad on asutatud; kui kolmandate riikide seaduste alusel tegutsevad ettevõtjad esitavad taotluse tütarettevõtja tegevusloa saamiseks või osaluse omandamiseks, kehtib kord, mille eesmärgiks on tagada ühenduse investeerimisfondide võrdväärne vastastikune kohtlemine kõnealustes kolmandates riikides;

riigi pädevate asutuste poolt vastavalt käesolevale direktiivile väljaantud investeerimisfondide tegevusload kehtivad kõikjal ühenduses, mitte üksnes riigisiselt, ja olemasolevad mõlemapoolsusklauslid kaotavad seega edaspidi kehtivuse; seetõttu on ühendusesisese mõlemapoolsuse hindamiseks vaja paindlikku korda; selle korra eesmärk ei ole sulgeda juurdepääs ühenduse finantsturgudele, vaid et ühendus kavatseb hoida oma finantsturud ülejäänud maailmale avatuna, siis on eesmärgiks edendada ülemaailmsete finantsturgude liberaliseerimist kolmandates riikides; selleks sätestatakse käesolevas direktiivis kolmandate riikidega läbirääkimise kord ja viimase võimalusena meetmete võtmine, mille hulka kuulub uute tegevusloataotluste vastuvõtu peatamine või uute tegevuslubade väljaandmise piiramine;

üks käesoleva direktiivi eesmärk on kaitsta investoreid; seetõttu on asjakohane arvesse võtta, et mitmesuguste investorigruppide vajadused kaitse järele ja nende erialase asjatundlikkuse tase on erinevad;

liikmesriikidel tuleb tagada, et ei tehtaks takistusi vastastikku tunnustatavatel tegevusaladel tegevuse jätkamiseks samal viisil kui päritoluliikmesriigis, kuni see tegevus ei lähe vastuollu vastuvõtva liikmesriigi avalikke huve kaitsvate õigusnormidega;

liikmesriik ei tohi piirata selles liikmesriigis peamiselt elavate või sellesse liikmesriiki asunud investorite õigust kasutada investeerimisteenu-seid, mida osutavad käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluvad investeerimisfondid, mis asuvad ja tegutsevad väljaspool kõnealust liikmesriiki;

teatavates liikmesriikides võivad börsitehingute arveldusi teha asutused, mis ei ole seotud turgudega, kus tehinguid tehakse; vastavalt sellele tuleks igat käesoleva direktiivi viidet reguleeritud turgudele juurdepääsu ja seal osalemise kohta käsitleda kui viidet reguleeritud turgudel börsitehingute arveldusi tegevatele asutustele juurdepääsu kohta ja neis osalemise kohta;

⁽¹⁾ EÜT L 141, 11.6.1993, lk 1.

iga liikmesriik peab tagama, et tema territooriumil ei diskrimineerita ükskõik millises liikmesriigis tegevusluba omavat investeerimisfondi ega ühtki liikmesriigi reguleeritud turgudel noteeritud finantsinstrumenti; investeerimisfondide võimalused liituda reguleeritud turgudega või neile juurde pääseda peavad olema ühesugused; olenemata sellest, mil viisil tehinguid liikmesriikides praegu korraldatakse, on tähtis käesoleva direktiiviga ettenähtud tingimustel kaotada reguleeritud turgudele pääsemise tehnilised ja juriidilised piirangud;

mõned liikmesriigid annavad krediidasutustele loa saada oma reguleeritud turgude liikmeks üksnes kaudselt, spetsialiseeritud tütarühingute asutamise teel; krediidasutustele käesoleva direktiiviga antav võimalus saada reguleeritud turgude liikmeks otse, spetsialiseeritud tütarühinguid asutamata, kujutab endast tähelepanuväärset uuendust kõnealuste liikmesriikide jaoks ning kõiki selle tagajärgi tuleks finantsturgude arengu seisukohast uuesti hinnata; seda silmas pidades tuleb aruandes, mille komisjon käesolevas küsimuses nõukogule esitab hiljemalt 31. detsembriks 1998, arvesse võtta kõiki neid asjaolusid, mida on nõukogul vaja selleks, et uuesti hinnata tagajärgi kõnealuste liikmesriikide jaoks, eelkõige huvide konflikti ohtu ja investoritele pakutava kaitse taset;

on väga tähtis, et tagatissüsteemide ühtlustamine jõustataks samal kuupäeval kui käesolev direktiiv; lisaks on vastuvõtvatel liikmesriikidel võimalik tagatissüsteemide ühtlustamise kohta käiva direktiivi jõustumiseni kohaldada investeerimisfondide, ka teistest liikmesriikidest tegevusloa saanud krediidasutuste suhtes oma tagatissüsteeme, juhul kui päritoluliikmesriikides tagatissüsteemid puuduvad või kui nende tagatissüsteemid ei paku võrdväärse tase-mega kaitset;

reguleeritud turgude struktuuri tuleb pidevalt reguleerida siseriiklike õigusaktidega, ilma et see takistaks vastuvõtva liikmesriigi reguleeritud turgudele juurdepääsu liberaliseerimist nende investeerimisfondide suhtes, millele on nende päritoluliikmesriigis välja antud tegevusluba asjaomaseid teenuseid osutada; vastavalt kõnealusele põhimõttele reguleeritakse Saksa Liitvabariigi ja Madalmaade seadustega *Kursmakler*'i ja *hoekman*'i tegevust tagamaks, et nad ei arenda oma tegevust paralleelselt muude tegevustega; tuleks tähele panna, et *Kursmakler* ja *hoekman* ei tohi osutada teenuseid teistes liikmesriikides; mitte keegi, olenemata oma päritoluliikmesriigist, ei tohi tegutseda *Kursmakler*'i või *hoekman*'ina, kui ta ei vasta *Kursmakler*'i või *hoekman*'i seisundi kohta esitatavatele nõuetele;

tuleks märkida, et käesolev direktiiv ei mõjuta meetmeid, mis on võetud vastavalt nõukogu 5. märtsi 1979. aasta direktiivile

79/279/EMÜ väärtpaberite väärtpaberibörsil ametliku noteerimise tingimuste kooskõlastamise kohta; ⁽¹⁾

finantssüsteemi stabiilsus ja usaldusväärne toimimine ning investorite kaitsmine eeldavad, et vastuvõtval liikmesriigil on õigus ja kohustus oma territooriumil nii tõkestada investeerimisfondide mis tahes tegevust, mis on vastuolus tegutsemiseeskirjadega ning muude õigus- ja haldusnormidega, mis liikmesriik on kehtestanud avalikes huvides ning tegutsemiseks erakorralistes olukordades, kui ka rakendada sellise tegevuse suhtes sanktsioone; lisaks peab vastuvõtva liikmesriigi pädevatel asutustel oma kohustuste täitmisel olema võimalik teha tihedat koostööd päritoluliikmesriigi pädevate asutustega, eriti teenuste osutamise vabaduse alusel toimuva äritegevuse alal; päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel on õigus saada vastuvõtva liikmesriigi pädevatelt asutustelt taavet investeerimisfondi suhtes võetavate sanktsioone sisaldavate meetmete või tema tegevuse piiramise kohta, mida vastuvõttev liikmesriik on rakendanud *vis-à-vis* investeerimisfondide suhtes, millele päritoluliikmesriik on välja andnud tegevusloa, et neil asutustel oleks võimalik tõhusalt täita usaldatavusnormatiivide järelevalvega seotud kohustusi; seda eesmärki silmas pidades tuleb tagada koostöö päritolu- ja vastuvõtivate liikmesriikide pädevate asutuste vahel;

investorite kaitse ja vabalt kaubeldavate väärtpaberite turu tõrgeteta toimimise huvides on tarvis tagada tehingute avalikkus ning see, et sellel eesmärgil käesolevas direktiivis reguleeritud turgude kohta sätestatud eeskirjad kehtiksid nii turul tegutsevate investeerimisfondide kui ka krediidasutuste suhtes;

investeermisteenuseid ja väärtpabereid käsitlevate nõukogu direktiivide valdkonnas esilekerkivate, nii olemasolevate meetmete kohaldamisega kui ka tulevikus tihedama kooskõlastamise võimalusega seotud probleemide uurimine nõuab liikmesriikide asutuste ja komisjoni koostööd komitee vormis; sellise komitee loomine ei välista teisi järelevalveasutustevahelisi koostöövorme kõnealuses valdkonnas;

käesolevas direktiivis sätestatud üksikasjalikes eeskirjades on aegajalt vaja teha tehnilisi muudatusi, et võtta arvesse investeermisteenuste valdkonna uusi arengusuundi; komisjon teeb vajalikud muudatused pärast ettekande esitamist väärtpaberiturgude valdkonnas loodavale komiteele,

(1) EÜT L 66, 16.3.1979, lk 21. Direktiivi on viimati muudetud Hispaania ja Portugali ühinemisaktiga.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I JAOTIS

Mõisted ja reguleerimisala

Artikkel 1

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. *investeermisteenus* — lisa A jaos loetletud teenus, mida osutatakse kolmandale isikule ja mis on seotud lisa B jaos loetletud finantsinstrumendiga;
2. *investeeringufond* — juriidiline isik, kelle tavaline tegevus või äritegevus on professionaalne investeermisteenuste osutamine kolmandatele isikutele.

Käesoleva direktiivi kohaldamisel võivad liikmesriigid investeeringuhingute hulka arvata ka ettevõtjad, kes ei ole juriidilised isikud, juhul kui:

- nende õiguslik seisund kindlustab kolmandate isikute huvide kaitse tasemel, mis on võrdväärne juriidiliste isikute poolt pakutava kaitsega,
- nad alluvad oma juriidilise vormi kohasele usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvele.

Kui sellised füüsilised isikud siiski osutavad teenuseid, mis hõlmavad kolmandate isikute vara või vabalt kaubeldavate väärtpaberite haldamist, võib neid, ilma teiste käesolevas direktiivis ja direktiivis 93/6/EMÜ kehtestatud nõuetega vastuollu minemata, pidada käesoleva direktiivi kohaldamisel investeeringufondideks üksnes juhul, kui nende tegevus vastab järgmistele tingimustele:

- kolmandate isikute omandiõigus finantsinstrumentidele ja varale peab olema kaitstud, eriti äriühingu või selle omanike maksevõimetuse korral, äriühingu vara arestimise, vastastikuse tasaarvestuse või selle äriühingu võlaldajate või omanike mis tahes muu tegevuse korral,
- investeeringufondi ja selle omanike maksevõimelisust jälgitakse vastavalt selleks koostatud eeskirjadele,
- investeeringufondi raamatupidamise aastaaruanne peab olema auditeeritud ühe või mitme isiku poolt, kes on vastavalt siseriiklikele seadustele volitatud raamatupidamisaruandeid auditeerima,
- kui äriühingul on ainult üks omanik, peab ta ette nägema investorite kaitsmise selleks juhuks, kui äritegevus tema surma või teovõimetuse tagajärjel või mõnel muul põhjusel lõpeb.

Hiljemalt 31. detsembriks 1997 esitab komisjon aruande käesoleva punkti teise ja kolmanda alapunkti kohaldamise kohta ning teeb vajaduse korral ettepaneku need muuta või tühistada.

Kui isik osutab ühte teenustest, millele on viidatud lisa A jao punkti 1 alapunktis a, ning kui see tegevus toimub üksnes investeeringufondi nimel ning investeeringufondi täielikul ja tingimusteta vastutusel, siis ei ole kõnealune tegevus mitte selle isiku, vaid investeeringufondi tegevus;

3. *krediitiasutus* — direktiivi 77/780/EMÜ⁽¹⁾ artikli 1 esimeses alapunktis määratletud krediitiasutus, välja arvatud isikud ja asutused, millele viidatakse käesoleva direktiivi artikli 2 lõikes 2;

4. *vabalt kaubeldavad väärtpaberid*:

— äriühingute aktsiad või osad ja teised väärtpaberid, mis on võrdväärseid äriühingute aktsiate või osadega,

— võlakirjad või teised võlakirjadega võrdväärseid väärtpaberid,

mis on kapitaliturul vabalt kaubeldavad, ja

— kõik muud väärtpaberid, millega tavaliselt kaubeldakse ja mis annavad õiguse omandada selliseid vabalt kaubeldavaid väärtpabereid märkimise või vahetamise teel või mille puhul on võimalik arveldamine sularahaga,

välja arvatud maksevahendid;

5. *rahaturuinstrumentid* — need finantsinstrumentide liigid, millega rahaturul tavaliselt kaubeldakse;

6. *päritoluliikmesriik*:

a) kui investeeringufond on füüsiline isik, siis liikmesriik, kus asub tema peakontor;

b) kui investeeringufond on juriidiline isik, siis liikmesriik, kus on tema registrisse kantud asukoht; juhul kui tal liikmesriigi seaduste kohaselt ei ole registrisse kantud asukohta, siis liikmesriik, kus asub tema peakontor;

c) turgude puhul liikmesriik, kus asub kauplemisteenuseid pakkuva organisatsiooni registrisse kantud asukoht, või kui tal liikmesriigi seaduste kohaselt ei ole registrisse kantud asukohta, siis liikmesriik, kus asub tema peakontor;

⁽¹⁾ EÜT L 322, 17.12.1977, lk 30. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 89/646/EMÜ (EÜT L 386, 30.12.1989, lk 1).

7. *vastuvõttev liikmesriik* — liikmesriik, kus investeerimisfondil on filiaal või kus ta osutab teenuseid;

8. *filiaal* — äritegevuse koht, mis on investeerimisfondi osa, ole-mata juriidiline isik, ja pakub investeerimisteenusid, milleks investeerimisfondil on tegevusluba; kõiki äritegevuse kohti, mis teises liikmesriigis paikneva peakontoriga investeerimis-fond on ühes liikmesriigis asutanud, käsitletakse ühe filiaali-na;

9. *pädevad asutused* — asutused, mis iga liikmesriik määrab vastavalt artiklile 22;

10. *oluline osalus* — otsene või kaudne osalus investeerimisfondis, kui osalus kapitalist või hääleõigusest on 10 % või rohkem, või osalus, mis võimaldab märkimisväärselt mõjutada investeerimisfondi juhtimist.

Käesoleva määratluse kohaldamisel võetakse seoses artiklitega 4 ja 9 ning muu artiklis 9 viidatud osalusega arvesse direktiivi 88/627/EMÜ⁽¹⁾ artiklis 7 hääleõiguse kohta sätestatud;

11. *emaettevõtja* — direktiivi 83/349/EMÜ⁽²⁾ artiklites 1 ja 2 määratletud emaettevõtja;

12. *tütarettevõtja* — direktiivi 83/349/EMÜ artiklites 1 ja 2 määratletud tütarettevõtja; tütarettevõtja iga tütarettevõtjat peetakse samuti esialgse emaettevõtja tütarettevõtjaks;

13. *reguleeritud turg* — lisa B jaos loetletud finantsinstrumentide turg,

— mis esineb artiklis 16 ettenähtud loetelus, koostatud liikmesriigi poolt, mis on päritoluliikmesriik artikli 1 lõike 6 punkti c määratluse kohaselt,

— mis toimib korrapäraselt,

— mida iseloomustab asjaolu, et pädevate asutuste antud või heakskiidetud korraldused määravad turu toimimise tingimused, turule juurdepääsu tingimused, ja kui kohaldatakse direktiivi 79/279/EMÜ, siis selles direktiivis

sätestatud tingimused noteerimise kohta, aga kui seda direktiivi ei kohaldata, siis tingimused, millele finantsinstrument peab vastama, enne kui sellega saab turul tõhusalt kaubelda,

— kus nõutakse vastavust kõigile artiklis 20 ja 21 ettenähtud aruandlus- ja avalikustamisnõuetele;

14. *kontroll* — direktiivi 83/349/EMÜ artiklis 1 määratletud kontroll.

Artikkel 2

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse kõigi investeerimisfondide suhtes. Ainult käesoleva artikli lõiget 4, artikli 8 lõiget 2, artikleid 10 ja 11, artikli 12 esimest lõiget, artikli 14 lõikeid 3 ja 4 ning artikleid 15, 19 ja 20 kohaldatakse krediitiasutuste suhtes, mille direktiivide 77/780/EMÜ ja 89/646/EMÜ alusel antud tegevusluba hõlmab ühte või enamat käesoleva direktiivi lisa A jaos loetletud investeerimisteenusust.

2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata:

a) direktiivi 73/239/EMÜ⁽³⁾ artiklis 1 või direktiivi 79/267/EMÜ⁽⁴⁾ artiklis 1 määratletud kindlustusseltside suhtes või ettevõtjate suhtes, mis tegelevad direktiivis 64/225/EMÜ⁽⁵⁾ käsitletud edasikindlustuse või retrosessiooniga;

b) ettevõtjate suhtes, kes osutavad investeerimisteenusid üksnes oma emaettevõtjatele, oma tütarettevõtjatele või oma emaettevõtja teistele tütarettevõtjatele;

c) isikute suhtes, kes osutavad investeerimisteenusust juhuti muu kutsetegevuse hulgas, kui seda tegevust reguleerivad õigus- või haldusnormid ja selle ameti eetikakoodeks ei välista kõnealuse teenuse osutamist;

d) ettevõtjate suhtes, kes osutavad investeerimisteenusid, mis seisnevad üksnes töövõtjaosalusega süsteemide haldamises;

e) ettevõtjate suhtes, kelle investeerimisteenusused seisnevad nii punktis b kui ka punktis d viidatud teenuste osutamises;

f) liikmesriikide keskpankade suhtes ja teiste samu ülesandeid täitvate riigiasutuste suhtes, samuti teiste riigiasutuste suhtes, mille ülesanne on riigivõla haldamine või mis on kaasatud riigivõla haldamisse;

⁽¹⁾ EÜT L 348, 17.12.1988, lk 62.

⁽²⁾ EÜT L 193, 18.7.1983, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 90/605/EMÜ (EÜT L 317, 16.11.1990, lk 60).

⁽³⁾ EÜT L 228, 16.8.1973, lk 3. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 90/619/EMÜ (EÜT L 330, 29.11.1990, lk 50).

⁽⁴⁾ EÜT L 63, 13.3.1979, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 90/618/EMÜ (EÜT L 330, 29.11.1990, lk 44).

⁽⁵⁾ EÜT L 56, 4.4.1964, lk 878/64.

g) ettevõtjate suhtes:

- kes ei tohi hallata klientide vara või väärtpabereid ja kellel seetõttu ei saa kunagi oma klientide ees tekkida võlg, ja
- kes ei või osutada ühtki muud investeerimisteenust peale vabalt kaubeldavate väärtpaberitega ja avatud investeerimisfondide osakutega seotud korralduste vastuvõtmise ja edastamise, ja
- kes selle teenuse osutamise käigus võivad korraldusi edastada ainult:

i) investeerimisfondidele, millel on käesoleva direktiivi alusel väljaantud tegevusluba;

ii) krediidasutustele, millel on direktiivide 77/780/EMÜ ja 89/646/EMÜ alusel väljaantud tegevusluba;

iii) investeerimisfondide või krediidasutuste filiaalidele, millele on välja antud tegevusluba kolmandas riigis ja mis peavad vastama nende suhtes kehtivatele usaldatavusnormatiividele, mida pädevad asutused peavad vähemalt niisama rangeks kui käesolevas direktiivis või direktiivides 89/646/EMÜ ja 93/6/EMÜ sätestatud;

iv) avatud investeerimisfondidele, kellele liikmesriigi seaduste alusel on antud luba oma osakuid avalikult müüa, ja selliste ettevõtjate juhtidele;

v) direktiivi 77/91/EMÜ ⁽¹⁾ artikli 15 lõikes 4 määratletud põhikapitaliga investeerimisfondidele, mille väärtpaberid on liikmesriigi reguleeritud turul noteeritud ja millega seal kaubeldakse;

— mille tegevus on siseriiklikult reguleeritud eeskirjade või eetikakoodeksiga;

h) avatud investeerimisfondide suhtes, olenemata sellest, kas nad on ühenduse tasemel ühtlustatud või mitte, ning selliste ettevõtjate depoopankade ja juhtide suhtes;

i) isikute suhtes, kelle põhiline äritegevus on toormega kauplemine kas omavahel või selliste toodete tootjate või kasutajatega ja kes osutavad investeerimisteenuseid üksnes sellistele tootjatele või professionaalsetele kasutajatele niisuguses ulatuses, mis on vajalik nende põhiliseks äritegevuseks;

j) ettevõtjate suhtes, kelle investeerimisteenused seisnevad üksnes enda nimel kauplemises tähtajatehingute- ja optiooniturudel või kes kauplevad kõnealuste turgude teiste liikmete nimel või kujundavad neile hindu ja kelle tagajad on samade

turgude arveldavad liikmed. Selliste ettevõtjate sõlmitud lepingute täitmise eest vastutavad samade turgude arveldavad liikmed;

k) ühingute suhtes, mille asutajad on Taani pensionifondid ja mille ainus eesmärk on kõnealuste ühingute liikmeks olevate pensionifondide vara valitsemine;

l) "agenti di cambio" nimeliste ettevõtjate suhtes, kelle ülesanded ja tegevus on sätestatud 7. märtsil 1925. aastal Itaalia kuningliku määrusega nr 222 ning sellele järgnenud kõnealust määrust muutvate sätetega ja kellele on antud tegevusluba vastavalt Itaalia Vabariigi 2. jaanuari 1991. aasta seaduse nr 1 artiklile 19.

3. Komisjon esitab aruande lõike 2 kohaldamise kohta koostöös lisa A jaoga hiljemalt 31. detsembril 1998 ning teeb vajaduse korral ettepanekuid erandite ja käesoleva direktiivi rakendusala kuulumise teenuste määratluste muutmiseks.

4. Käesoleva direktiivi alusel antavad õigused ei laiene teenuste osutamisele, milles üks lepingupartner on riik, keskpank või liikmesriigi muu asutus, mis täidab samasuguseid ülesandeid kõnealuse liikmesriigi rahapoliitika, valuutakursside, riigivõla ja reservide haldamise poliitika järgimisel.

II JAOTIS

Äritegevuse alustamise tingimused

Artikkel 3

1. Iga liikmesriik, mis on investeerimisfondi päritoluliikmesriik, nõuab nimetatud fondilt äritegevuse alustamiseks tegevusluba. Sellise tegevusloa annavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused, mis on määratud kooskõlas artikliga 22. Tegevusloaga on piiritletud lisa A jaos märgitud investeerimisteenused, mille osutamiseks ettevõtjale on tegevusluba välja antud. Tegevusloas võib hõlmata ka ühte või mitut lisa C jaos viidatud kõrvalteenust. Tegevusluba käesoleva direktiivi tähenduses ei tohi mingil juhul anda ainult nende teenuste osutamiseks, mida on käsitletud lisa C jaos.

2. Kõik liikmesriigid nõuavad, et:

— igal juriidilisel isikul ja vastavalt siseriiklikele seadustele registreeritud asukohaga investeerimisfondil on peakontor samas liikmesriigis, kus asub tema registreeritud asukoht,

— iga muu investeerimisfondi peakontor on investeerimisfondile tegevusloa väljaandnud liikmesriigis, kus investeerimisfond tegelikult tegutseb.

⁽¹⁾ EÜT L 26, 30.1.1977, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud Hispaania ja Portugali ühinemisaktiga.

3. Piiramata siseriiklikes õigusaktides sätestatud muude üldiste tingimuste kohaldamist, annavad pädevad asutused tegevusloa välja juhul, kui:

- investeerimisfondil on, arvestades kõnealuse investeerimisteenuse laadi, piisavalt algkapitali kooskõlas direktiivis 93/6/EMÜ sätestatud normidega,
- investeerimisfondi äritegevust tegelikult juhtivatel isikutel on küllalt hea maine ja piisavalt kogemusi.

Investeerimisfondi äritegevuse suuna peavad määrama vähemalt kaks eespool mainitud tingimustele vastavat isikut. Kui asjakohane kord siiski tagab sama tulemuse, eriti artikli 1 lõike 2 kolmanda punkti viimases alapunktis sätestatud juhtudel, võivad pädevad asutused anda tegevusloa füüsilisest isikust investeerimisfondidele või, arvestades nende tegevuse laadi ja mahtu, investeerimisfondidele, mis on juriidilised isikud, kuid mille juht on füüsiline isik kooskõlas investeerimisfondi põhikirja ja siseriiklike õigusaktidega.

4. Liikmesriigid nõuavad samuti, et iga tegevusloa taotluse juurde peab kuuluma äriplaan, kus muu hulgas esitatakse kõik kavandatavad tegevusvaldkonnad ja kõnealuse investeerimisfondi organisatsiooniline struktuur.

5. Taotlejale teatatakse kuue kuu jooksul pärast nõuetekohase taotluse esitamist, kas tegevusloa antakse välja või mitte. Tegevusloa väljaandmisest keeldumist põhjendatakse.

6. Investeerimisfond võib tegevust alustada niipea, kui tegevusloa on välja antud.

7. Pädevad asutused võivad investeerimisfondile väljaantud tegevusloa vastavalt käesolevale direktiivile tühistada ainult juhul, kui see investeerimisfond:

- a) ei ole tegevusloa kasutanud 12 kuu jooksul, selgesõnaliselt loobub tegevusloast või on lõpetanud investeerimisteenuste osutamise rohkem kui kuus kuud tagasi, juhul kui kõnealune liikmesriik ei ole ette näinud, et sellistel juhtudel kaotab tegevusloa kehtivuse;
- b) on saanud tegevusloa valeandmete esitamise alusel või mõnel muul ebaausal teel;
- c) ei vasta enam nendele tingimustele, mille alusel tegevusloa on välja antud;
- d) ei vasta enam direktiivis 93/6/EMÜ sätestatule;
- e) on jämedalt ja järjekindlalt rikkunud artiklite 10 või 11 alusel vastuvõetud sätete nõudeid või
- f) vastab ühele juhtudest, mille puhul siseriiklikud seadused näevad ette tegevusloa tühistamise.

Artikkel 4

Pädevad asutused ei anna investeerimisfondidele äritegevuse alustamiseks tegevusloa välja enne, kui neile pole teatatud olulist osalust omavate aktsionäride, osanike või liikmete isikud, olenemata sellest, kas nende osalus on otsene või kaudne, kas nad on füüsilised või juriidilised isikud ning kui suur on kõnealune osalus.

Pädevad asutused keelduvad tegevusloa väljaandmisest, kui nad, silmas pidades vajadust tagada investeerimisfondi arukas ja usaldusväärne juhtimine, ei ole veendunud eespool mainitud osanike, aktsionäride või liikmete sobivuses.

Artikkel 5

Väljaspool ühendust registrisse kantud asukohaga investeerimisfondide filiaalide suhtes, mis on alustamas äritegevust või juba tegutsevad, ei kohalda liikmesriigid selliseid sätteid, mille tulemuseks on nende filiaalide eeliskohtlemine võrreldes investeerimisfondide filiaalidega, millel on registrisse kantud asukohad liikmesriikides.

Artikkel 6

Teise asjasse puutuva liikmesriigi pädevate asutustega peetakse enne investeerimisfondile tegevusloa väljaandmist nõu, kui investeerimisfond on:

- teises liikmesriigis tegevusloa omava investeerimisfondi või krediitiasutuse tütaretevõtja,
 - teises liikmesriigis tegevusloa omava investeerimisfondi või krediitiasutuse ematettevõtja tütaretevõtja
- või
- nendesamad füüsiliste või juriidiliste isikute kontrolli all, kes kontrollivad teises liikmesriigis tegevusloa omavat investeerimisfondi või krediitiasutust.

III JAOTIS

Suhted kolmandate riikidega

Artikkel 7

1. Liikmesriikide pädevad asutused informeerivad komisjoni:

- a) tegevusloa väljaandmisest neile ettevõtjatele, kes on kolmanda riigi seaduste alusel tegutseva ematettevõtja otsesed või kaudsed tütaretevõtjad;

b) kui selline emattevõtja on omandanud ühenduse investeerimisfondis niisuguse osaluse, mille tulemusena see muutub emattevõtja tütarettevõtjaks.

Mõlemal juhul annab komisjon nõukogule teavet seni, kuni nõukogu loob komisjoni ettepaneku alusel vabalt kaubeldavate väärt-paberitega tegeleva komitee.

Kui tegevusluba antakse välja ükskõik millisele ettevõtjale, kes on kolmanda riigi seaduste alusel tegutseva emattevõtja otsene või kaudne tütarettevõtja, esitavad pädevad asutused komisjonile edastatavas ettekandes selle kontserni struktuuri.

2. Liikmesriigid informeerivad komisjoni kõigist esinevatest üldist laadi raskustest, mida nende investeerimisfondid mis tahes kolmandas riigis seoses asutamise ja investeerimisteenuste osutamise-ga kogevad.

3. Esimest korda hiljemalt kuus kuud enne käesoleva direktiivi jõustumist ning seejärel kindlate ajavahemike järel koostab komisjon lõigetes 4 ja 5 ettenähtud tingimusi arvestades aruande selle kohta, kuidas kolmandates riikides koheldakse ühenduse investeerimisfonde seoses nende asutamise, investeerimisteenuste osutamise ja osaluse omandamisega kolmanda riigi investeerimisfondides. Komisjon esitab kõnealused aruanded nõukogule koos kõigi asjakohaste ettepanekutega.

4. Kui komisjon teeb kas lõikes 3 ettenähtud aruannete või muu teabe põhjal kindlaks, et mõni kolmas riik ei võimalda ühenduse investeerimisfondidele samasugust juurdepääsu turule, nagu ühendus võimaldab kõnealuse kolmanda riigi investeerimisfondidele, võib komisjon nõukogult taotleda vajalikke volitusi läbirääkimisteks, et luua samasugused konkureerimisvõimalused ühenduse investeerimisfondidele. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.

5. Kui komisjon teeb kas lõikes 3 ettenähtud aruannete või muu teabe põhjal kindlaks, et kolmandas riigis asuvatele ühenduse investeerimisfondidele ei võimaldata kolmandas riigis riiklikku kohtlemist, mis tagaks nendele samasugused konkureerimisvõimalused kui on selle riigi investeerimisfondidel, ja et puuduvad turulepääsu tingimused, võib komisjon olukorra parandamiseks algatada läbirääkimisi.

Esimeses lõigus nimetatud olukorras võib nõukogu, järgides käesolevas direktiivis ettenähtud menetlust lõikes 1 märgitud komitee asutamiseks, lisaks läbirääkimiste algatamisele igal ajal otsustada, et liikmesriikide pädevad asutused peavad piirama otsuste tegemist või peatama otsuste tegemise käsitlemisel olevate või

käsitlemisele tulevate tegevuslubade ning osaluse omandamisaotluste kohta, mille on esitanud otsesed või kaudsed emattevõtjad, kes tegutsevad kõnealuse kolmanda riigi seaduste alusel. Selliseid meetmeid ei tohi rakendada rohkem kui kolm kuud.

Enne nimetatud kolme kuu lõppemist ja olenevalt läbirääkimiste tulemustest võib nõukogu komisjoni ettepaneku alusel tegutsedes kvalifitseeritud häälteenamusega otsustada, kas meetmete kohaldamist jätkatakse.

Selliseid piiranguid või peatamist ei kohaldata ühenduses nõuete-kohaselt tegevusloa saanud investeerimisfondide või nende tütar-ettevõtjate suhtes, kui nad asutavad tütarettevõtja või omandavad osaluse investeerimisfondis.

6. Kui komisjon tuvastab lõigetes 4 ja 5 kirjeldatud olukorra, informeerib liikmesriik komisjoni viimase nõudmisel:

- a) igast tegevusloa taotlusest, mida esitab kõnealuse kolmanda riigi seaduste alusel tegutseva emattevõtja iga otsene või kaudne tütarettevõtja;
- b) igast artikli 10 kohaselt liikmesriigile teatatud juhtumist, kui selline emattevõtja soovib ühenduse investeerimisfondis omandada osalust, mille tagajärjel ühenduse investeerimisfond muutuks kõnealuse emattevõtja tütarettevõtjaks.

Kõnealune informeerimiskohustus aegub, kui lõikes 4 või 5 märgitud kolmanda riigiga jõutakse kokkuleppele või kui lõike 5 teises ja kolmandas lõigus märgitud meetmed kaotavad kehtivuse.

7. Käesoleva artikli alusel võetud meetmed peavad olema kooskõlas ühenduse kohustustega, mis tulenevad investeerimisfondide asutamist ja tegevust käsitlevatest, nii kahe- kui mitmepoolsetest rahvusvahelistest lepingutest.

IV JAOTIS

Tegutsemistingimused

Artikkel 8

1. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused nõuavad, et investeerimisfond, millele nad on tegevusloa välja andnud, vastaks alati artikli 3 lõikes 3 ettenähtud tingimustele.

2. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused nõuavad, et investeerimisfond, millele nad on tegevusloa välja andnud, täidaks direktiivis 93/6/EMÜ sätestatud eeskirju.

3. Järelevalve investeerimisfondi usaldatavusnormatiivide täitmise üle on päritoluliikmesriigi pädevate asutuste kohustus, olenemata sellest, kas investeerimisfond asutab filiaali või osutab investeerimisteenusid teises liikmesriigis või mitte; eelöeldu ei piira käesoleva direktiivi nende sätete kohaldamist, mille alusel vastutavad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused.

Artikkel 9

1. Liikmesriigid nõuavad igalt isikult, kes otse või kaudselt taotleb investeerimisfondis olulise osaluse omandamist, et ta kõigepealt informeeriks pädevaid asutusi, teatades neile, kui suur on omandada kavatsetav osalus. Samuti informeerib selline isik pädevaid asutusi juhul, kui ta taotleb oma olulise osaluse suurendamist sel määral, et tema osa häältel või tema valduses olev kapital on 20 %, 33 % või 50 % või rohkem või ulatub sellise määraneni, et investeerimisfond muutub tema tütarettvõtjaks.

Ilma et eelöeldu piiraks lõike 2 kohaldamist, on pädevatel asutustel aega kuni kolm kuud alates esimeses lõigus ettenähtud teate esitamise kuupäevast, et sellisele kavatsusele vastuväiteid esitada, kui nad, silmas pidades vajadust tagada investeerimisfondi arukas ja usaldusväärne juhtimine, ei ole veendunud esimeses lõigus märgitud isiku sobivuses. Kui nad sellele kavatsusele vastuväiteid ei esita, võivad nad kindlaks määrata selle elluviimise tähtaja.

2. Kui lõikes 1 märgitud osaluse omandaja on teises liikmesriigis tegevusluba omav investeerimisfond või sellise investeerimisfondi emarettevõtja või isik, kes kontrollib teises liikmesriigis tegevusluba omavat investeerimisfondi, ja kui sellise osaluse omandamise tulemusena investeerimisfond, milles osaluse omandamist taotletakse, muutub osaluse omandaja tütarettvõtjaks või hakkab alluma tema kontrollile, tuleb enne osaluse omandamisele hinnangu andmist korraldada artiklis 6 ettenähtud konsultatsioone.

3. Liikmesriigid nõuavad isikult, kes kavatseb otseselt või kaudselt võõrandada olulise osaluse investeerimisfondis, et ta kõigepealt informeeriks pädevaid asutusi, teatades neile, kui suur on tema osalus. Samuti informeerib selline isik pädevaid asutusi juhul, kui ta taotleb oma olulise osaluse vähendamist sel määral, et tema osa häältel või tema valduses olevast kapitalist langeb alla 20 %, 33 % või 50 % või sellisel määral, et investeerimisfond lakab olemast tema tütarettvõtja.

4. Kui investeerimisfond saab teada, et tema osaluse omandamise või võõrandamise tõttu osalus kapitalis kasvab üle või langeb alla lõigetes 1 ja 3 nimetatud piirmäärade, teatab ta sellest pädevatele asutustele.

Vähemalt üks kord aastas teatab ta pädevatele asutustele ka olulist osalust omavate osanike või liikmete nimed ning vastava

osaluse suuruse, tehes seda näiteks sellisel kujul, nagu esitatakse seesama teave osanike ja liikmete aastakoosolekul või nagu tuleneb väärtpaberibörsi nimekirjas olevatele investeerimisfondidele kehtestatud eeskirjade järgimisest.

5. Kui lõikes 1 märgitud isikud tõenäoliselt avaldavad kahjustavat mõju investeerimisfondi mõistlikule ja usaldusväärsele juhtimisele, nõuavad liikmesriigid, et pädevad asutused võtaksid meetmeid sellise olukorra lõpetamiseks. Need meetmed võivad olla näiteks kohtu määrused, sanktsioonid direktorite või juhtimise eest vastutavate isikute suhtes, kõnealuste osanike või liikmete aktsiate või osadega seotud hääleõiguse kasutamise peatamine.

Samasuguseid meetmeid kohaldatakse isikute suhtes, kes ei järgi lõikes 1 kehtestatud kohustust anda eelnevat teavet. Kui osalus on omandatud pädevate asutuste vastuväidetest hoolimata, näevad liikmesriigid ette, olenemata mis tahes muudest võimalikest sanktsioonidest, võimaluse peatada osalusega kaasneva hääleõiguse kasutamine, tunnistada hääletamisel antud hääled kehtetuks või need tühistada.

Artikkel 10

1. Iga päritoluliikmesriik kehtestab usaldatavusnormatiivid, mida investeerimisfondid alati peavad täitma. Eelkõige peab neis olema nõue, et:

- igal investeerimisfondil oleks mõistlik juhtimis- ja raamatupidamiskord, elektroonilise andmetöötluse kontrolli ja kaitsmise kord ning piisav sisekontrollimehhanism, mis sisaldab eelkõige töötajate isiklike tehingute tegemise eeskirja,
- iga investeerimisfond võtaks piisavaid meetmeid investoritele kuuluvate väärtpaberite suhtes, et kaitsta investorite omandiõigust, eriti investeerimisfondi maksejõuetuse korral, ja takistada investeerimisfondil investorite väärtpaberite kasutamist oma huvides, välja arvatud juhul, kui investorid on selleks andnud oma otsese nõusoleku,
- iga investeerimisfond võtaks piisavaid meetmeid investoritele kuuluva vara suhtes, et kaitsta investorite õigusi ja, välja arvatud krediidiasutuste puhul, takistada investeerimisfondi kasutamast investorite vara oma huvides,
- iga investeerimisfond peab sooritatud tehingute kohta arvestust, mis võimaldab päritoluliikmesriigi asutustel jälgida, kuidas täidetakse usaldatavusnormatiive, mille kohaldamise eest nad vastutavad; selliste arvestusdokumentide säilitamise tähtsaja määravad kindlaks pädevad asutused,

- iga investeerimisfondi ülesehitus ja korraldus vähendaksid miinimumini riski, et kas investeerimisfondi ja selle klientide või klientide omavaheliste huvide konfliktid kahjustaksid investeerimisfondi klientide huve. Filiaali asutamise korral ei tohi organisatsiooniline korraldus olla vastuolus vastuvõtvast liikmesriigis kehtiva huvide vastuolu käsitleva tegutsemiseeskirjaga.

Artikkel 11

1. Liikmesriigid kehtestavad tegutsemiseeskirja, mida investeerimisfondid peavad alati järgima. Selline eeskiri peab rakendama vähemalt järgmistes alapunktides sätestatud põhimõtteid ja selle kohaldamisel tuleb arvestada teenuse saaja professionaalsust. Kui see on asjakohane, siis kohaldavad liikmesriigid kõnealust eeskirja ka lisa C osas loetletud kõrvalteenuste suhtes. Kõnealused põhimõtted tagavad, et investeerimisfond:

- tegutseb ausalt ja õiglaselt, võttes äritegevuses kõigiti arvesse oma klientide huve ja turu terviklikkust,
- tegutseb piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolikusega, võttes kõigiti arvesse oma klientide huve ja turu terviklikkust,
- omab edukaks äritegevuseks vajalikke vahendeid ja tegevuskorraldust ning kasutab neid tõhusalt,
- hangib klientidelt teavet nende varalise olukorra, investeerimiskogemuste ja eesmärkide kohta seoses soovitatavate teenustega,
- annab suhetes oma klientidega neile piisavalt asjasse puutuvat teavet,
- püüab vältida huvide konflikte, ja kui see ei ole võimalik, siis tagab klientidele õiglase kohtlemise,
- järgib kõiki äritegevust reguleerivaid nõudeid, võttes kõigiti arvesse oma klientide huvide ja turu terviklikkuse edendamist.

2. Tegutsemiseeskirjade ühtlustamiseks vastuvõetavatest otsustest olenemata jääb tegutsemiseeskirja rakendamine ja järelevalve täitmise üle selle liikmesriigi pädevusse, kus teenust osutatakse.

3. Kui investeerimisfond täidab korraldust, et lõikes 1 sisalduvaid eeskirju kohaldada, antakse hinnang korralduse esitanud investori professionaalsuse kohta sellest olenemata, kas korralduse andjaks

on investor ise või on see antud kaudselt lisa A jao lõike 1 punktis a märgitud teenust osutava investeerimisfondi kaudu.

Artikkel 12

Enne investoritega ärisuhete sõlmimist informeerib investeerimisfond neid sellest, millist tagatisfondi kasutatakse või millist sellega võrdväärset kaitset kavandatud tehingute suhtes kohaldatakse, millist kaitset pakub mis tahes muu süsteem või puuduvad tagatisfond või tagatis üldse.

Nõukogu võtab teadmiseks komisjoni avalduse, et komisjon esitab hiljemalt 31. juuliks 1993 ettepanekud, kuidas ühtlustada investeerimisfondide tehingute tagatissüsteeme. Nõukogu teeb kõnealuste ettepanekute kohta otsused võimalikult lühikese ajaga, et esitatud süsteemid hakkaksid kehtima käesoleva direktiiviga ühel ja samal kuupäeval.

Artikkel 13

Käesolev direktiiv ei takista teistes liikmesriikides tegevusluba omavatel investeerimisfondidel kõiki kättesaadavaid teabevahendeid kasutades vastuvõtvast liikmesriigis oma teenuseid reklaamida, kui nad täidavad seda laadi reklaami vormi ja sisu kohta avalikes huvides kehtestatud eeskirju.

V JAOTIS

Asutamiseõigus ja teenuste osutamise vabadus

Artikkel 14

1. Liikmesriigid tagavad, et iga investeerimisfond, mille tegevusloa on välja andnud teise liikmesriigi pädevad asutused ja mille üle need käesoleva direktiivi alusel teostavad järelevalvet, võib osutada investeerimisteenusi ja muid lisa C osas loetletud teenuseid nende liikmesriikide territooriumil kooskõlas artiklitega 17, 18 ja 19 kas filiaali asutamise teel või teenuste osutamise vabaduse alusel, kui tegevusluba selliseid teenuseid hõlmab.

Käesolev direktiiv ei mõjuta vastuvõtvate liikmesriikide volitusi nende avatud investeerimisfondide osakute suhtes, kelle kohta direktiiv 85/611/EMÜ⁽¹⁾ ei kehti.

(1) EÜT L 375, 31.12.1985, lk 3. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 88/220/EMÜ (EÜT L 100, 19.4.1988, lk 31).

2. Liikmesriigid ei tohi filiaali asutamiseks või lõikes 1 märgitud teenuste osutamiseks nõuda tegevusluba, mis tahes asutamiskapitali või mõne muu samaväärse nõude täitmist.

3. Liikmesriik võib nõuda, et lõikes 1 märgitud teenustega seotud tehingud tuleb teha reguleeritud turul, juhul kui nad vastavad kõikidele järgmistele kriteeriumidele:

- investori peamine elukoht on selles liikmesriigis või on tema asukoht kõnealusel liikmesriigis,
- investeerimisfond teeb sellised tehingud peamise tegevuskoha kaudu, kõnealusel liikmesriigis asuva filiaali kaudu või teenuste osutamise vabaduse alusel kõnealusel liikmesriigis,
- tehingu objektiks on kõnealusel liikmesriigi reguleeritud turul kaubeldav finantsinstrument.

4. Lõike 3 kohaldamisel annab liikmesriik selle liikmesriigi investoritele, kelle peamine elukoht või asukoht on selles liikmesriigis, õiguse mitte täita lõikes 3 kehtestatud kohustust ning sooritada lõikes 3 märgitud tehinguid väljaspool reguleeritud turgu. Liikmesriigid võivad kehtestada nõude, et selle õiguse kasutamiseks on vaja otseselt selleks ettenähtud tegevusluba, võttes arvesse investorite erinevaid vajadusi kaitse järele, eriti kutseliste või institutsionaalsete investorite võimet tegutseda oma huvides. Sellist tegutsemisluba peab igal juhul olema võimalik välja anda tingimustel, mis ei ohusta investorite korralduste kiiret täitmist.

5. Komisjon annab aru lõigete 3 ja 4 toimimisest hiljemalt 31. detsembril 1998 ja teeb vajaduse korral ettepanekuid muudatuste tegemiseks.

Artikkel 15

1. Ilma et see piiraks asutamiseõiguse kasutamist või artiklis 14 märgitud teenuste osutamise vabadust, tagavad vastuvõtavad liikmesriigid investeerimisfondidele, mis on oma päritoluliikmesriigis saanud loa osutada lisa A jao lõike 1 punktis b ja lõikes 2 nimetatud teenuseid, võimaluse kas otse või kaudselt saada vastuvõtva liikmesriigi reguleeritud turgudel osalejaks või juurdepääsu vastuvõtva liikmesriigi reguleeritud turgudele, kus osutatakse samalaadseid teenuseid, ja saada ka börsitehingute arveldussüsteemide liikmeks või juurdepääsu kõnealustele süsteemidele, mis on kättesaadavad vastuvõtivate liikmesriikide sellistel reguleeritud turgudel osalejatele.

Liikmesriigid tühistavad kõik siseriiklikud õigusaktid ja seadused ning reguleeritud turgude sise-eeskirjad, mis piiravad isikute arvu, kellel on juurdepääs turgudele. Kui õigusliku struktuuri või

tehnilise mahu tõttu on juurdepääs reguleeritud turule piiratud, tagab asjaomane liikmesriik, et turu struktuuri ja mahtu regulaarselt korrigeeritakse.

2. Reguleeritud turul osalejaks olemise või sellistele turgudele juurdepääsu eeltingimus on, et investeerimisfondid täidavad kapitali adekvaatsusnõudeid ja päritoluliikmesriigid teostavad vastavalt direktiivile 93/6/EMÜ selle üle järelevalvet.

Vastuvõtvatel liikmesriikidel on õigus esitada lisanõudeid kapitali kohta ainult nendes valdkondades, mis jäävad väljapoole käesoleva direktiivi reguleerimisala.

Reguleeritud turule juurdepääsu, turul osalejaks saamise ja pideva juurdepääsu või osalejate hulka kuulumise puhul tuleb järgida reguleeritud turgude loomist ja korraldust käsitlevaid eeskirju, turul tehtavate tehingute suhtes kehtestatud eeskirju, turul tegutsevatele või turuga seotud töötajatele kehtestatud kutsenõudeid ning börsitehingute arvelduseeskirju ja -korda. Nimetatud eeskirjade rakendamise üksikasjalikku korda võib kohandada vastavalt vajadusele, et muu hulgas tagada nendest tulenevate kohustuste täitmine, kuid tingimusel, et järgitakse artiklit 28.

3. Lõikes 1 kehtestatud kohustuse täitmiseks võimaldavad vastuvõtavad liikmesriigid selles lõikes märgitud investeerimisfondidel saada sealsetel reguleeritud turgudel osalejaks või juurdepääsu sellistele turgudele kas:

- otseselt, vastuvõtvas liikmesriigis filiaali asutamise teel, või
- kaudselt, vastuvõtvas liikmesriigis tütarettevõtja asutamise teel või vastuvõtvas liikmesriigis sellise ettevõtja omandamise teel, kes juba on sealsetel reguleeritud turgudel osaleja või kellel juba on sinna juurdepääs.

Need liikmesriigid, kus käesoleva direktiivi vastuvõtmise ajal kehtivad seadused, mis ei luba krediitiasutustel saada reguleeritud turgudel osalejaks või juurde pääseda reguleeritud turgudele, kui neil ei ole spetsialiseeritud tütarettevõtjaid, võivad kuni 31. detsembrini 1996 sealsetele reguleeritud turgudele juurdepääsu küsimuses jätkata teiste liikmesriikide krediitiasutuste suhtes sama nõude kohaldamist, neid seejuures diskrimineerimata.

Hispaania Kuningriik, Kreeka Vabariik ja Portugali Vabariik võivad pikendada kõnealust ajavahemikku kuni 31. detsembrini 1999. Üks aasta enne kõnealust kuupäeva koostab komisjon aruande, võttes arvesse käesoleva artikli kohaldamisel omandatud kogemusi, ja teeb vajaduse korral ettepaneku. Nõukogu võib kõnesoleva ettepaneku põhjal kvalifitseeritud häälteenamusega otsustada, et kõnealused korraldused vaadatakse uuesti läbi.

4. Kui lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatu kohaselt ei nõuta vastuvõtva liikmesriigi reguleeritud turul tegutsemiseks elu- või asukohta selles liikmesriigis, võivad lõikes 1 nimetatud investeerimisfondid reguleeritud turule juurde pääseda või turul osalejaks saada, ilma et nende asukoht oleks vastuvõtvas liikmesriigis. Et võimaldada oma investeerimisfondidel saada vastuvõtivate liikmesriikide reguleeritud turgudel osalejaks või kooskõlas käesoleva lõikega juurde pääseda nendele turgudele, lubavad päritoluliikmesriigid kõnealuste vastuvõtivate liikmesriikide reguleeritud turgudel luua oma territooriumil vastavad võimalused.

5. Käesolev artikkel ei mõjuta liikmesriikide õigust lubada või keelata uute turgude loomist oma territooriumil.

6. Käesolev artikkel ei mõjuta:

— Saksamaa Liitvabariigis *Kursmakler*i tegevuse reguleerimist ja

— Hollandis *hoekman*i tegevuse reguleerimist.

Artikkel 16

Vastastikuse tunnustamise ja käesoleva direktiivi kohaldamise eesmärgil tuleb igal liikmesriigil koostada loetelu nendest reguleeritud turgudest, mille päritoluliikmesriik ta on ja mis vastavad tema õigusaktide nõuetele, ning informeerimise eesmärgil edastada kõnealune loetelu koos reguleeritud turgude tegutsemist ja korda käsitlevate vastavate protseduurireeglitega teistele liikmesriikidele ja komisjonile. Samal viisil tuleb teatada igast muudatusest eespool nimetatud loetelus või reeglites. Komisjon avaldab reguleeritud turgude loetelu ja selle ajakohastatud variandi *Euroopa Ühenduste Teatajas* vähemalt üks kord aastas.

Hiljemalt 31. detsembriks 1996 koostab komisjon sel viisil saadud teabe alusel ettekande ja teeb vajaduse korral ettepaneku muuta reguleeritud turu määratlust käesoleva direktiivi seisukohalt.

Artikkel 17

1. Lisaks artikliga 3 kehtestatud tingimuste täitmisele teatab iga investeerimisfond, kes soovib teise liikmesriigi territooriumil oma filiaali asutada, sellest oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele.

2. Liikmesriigid nõuavad igalt investeerimisfondilt, mis soovib teise liikmesriigi territooriumil filiaali asutada, lõikes 1 ettenähtud teates järgmiste andmete esitamist:

a) liikmesriik, mille territooriumil investeerimisfond kavatses luua filiaali;

b) äriplaan, milles esitatakse muu hulgas plaanitsetava äritegevuse liigid ja filiaali organisatsiooniline struktuur;

c) aadress vastuvõtvas liikmesriigis, kust on võimalik dokumente saada;

d) filiaali juhtimise eest vastutavate isikute nimed.

3. Kui päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel ei ole alust kahelda investeerimisfondi juhtimisstruktuuris või varalise olukorra vastavuses nõuetele, arvestades kavandatavat tegevust, edastavad nad kolme kuu jooksul pärast lõikes 2 märgitud kogu teabe saamist selle teabe vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele ning teavitavad ühtlasi asjaomast investeerimisfondi.

Nad edastavad ka kõik üksikasjad tagatissüsteemide kohta, mida kavatakse rakendada filiaali investorite kaitseks.

Kui päritoluliikmesriigi pädevad asutused keelduvad edastamast lõikes 2 märgitud teavet vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele, siis peavad nad kolme kuu jooksul alates kogu teabe saamisest asjaomasele investeerimisfondile oma keeldumist põhjendada. Sellest keeldumise või vastamata jätmise korral on investeerimisfondil õigus pöörduda päritoluliikmesriigi kohtute poole.

4. Enne kui investeerimisfondi filiaal alustab äritegevust, valmistuvad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused kahe kuu jooksul pärast lõikes 3 märgitud teabe saamist investeerimisfondi järelevalveks vastavalt artiklile 19 ja teevad vajaduse korral teatavaks tingimused, kaasa arvatud tegutsemiseeskirjad, millest äritegevuses tuleb lähtuda vastuvõtva liikmesriigi avalikes huvides.

5. Pärast vastuvõtva liikmesriigi pädevatelt asutustelt teatise saamist või kui kõnealustelt pädevatelt asutustelt ei ole lõikes 4 ettenähtud ajavahemiku jooksul teatist saadud, võib filiaali asutada ja äritegevust alustada.

6. Kui vastavalt lõike 2 punktidele b, c või d teatavaks tehtud andmed muutuvad, saadab investeerimisfond kõnealuse muudatuse kohta päritolu- ja vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele kirjaliku teatise vähemalt üks kuu enne kõnealuse muudatuse jõustumist, et päritoluliikmesriigi pädevad asutused saaksid lõike 3 alusel ja vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused lõike 4 alusel muudatuse üle otsustada.

7. Kui lõike 3 teise alapunkti alusel teatavaks tehtud andmed muutuvad, informeerivad päritoluliikmesriigi pädevad asutused sellest vastuvõtva liikmesriigi pädevaid asutusi.

Artikkel 18

1. Iga investeerimisfond, mis esmakordselt soovib alustada äritegevust teise liikmesriigi territooriumil teenuste osutamise vabaduse alusel, edastab oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele järgmised andmed:

- liikmesriik, kus ta kavatses tegutseda,
- äriplaan, milles on märgitud eelkõige investeerimisteenus või -teenused, mida investeerimisfond kavatses osutada.

2. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused edastavad ühe kuu jooksul pärast lõikes 1 märgitud teabe saamist selle vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele. Pärast seda võib investeerimisfond alustada kõnealuse investeerimisteenuse või kõnealuste teenuste osutamist vastuvõtvas liikmesriigis.

Vajaduse korral teevad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused lõikes 1 märgitud teabe saamisel investeerimisfondile teatavaks tingimused, kaasa arvatud tegutsemiseeskirjad, mida kõnealuste investeerimisteenuste osutajad peavad vastuvõtva liikmesriigi avalikes huvides järgima.

3. Kui vastavalt lõike 1 teisele alapunktile edastatud andmeid muudetakse, saadab investeerimisfond selle muudatuse kohta kirjaliku teatise päritolu- ja vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele enne selle muudatuse jõustumist, et vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused saaksid vajaduse korral informeerida investeerimisfondi mis tahes muudatustest või täiendustest, mida tuleb teha lõike 2 alusel edastatud teabes.

Artikkel 19

1. Vastuvõtavad liikmesriigid võivad statistika eesmärgil nõuda kõigilt investeerimisfondidelt, millel on filiaalid nende territooriumil, et nad esitaksid oma sealse tegevuse kohta korrapäraselt aruandeid vastuvõtivate liikmesriikide pädevatele asutustele.

Täites oma rahapoliitika ellurakendamisega seotud kohustusi ja samas piiramata Euroopa Rahasüsteemi tugevdamiseks vajalike meetmete võtmist, võivad vastuvõtavad liikmesriigid oma territooriumi piires sel eesmärgil nõuda kõikidelt teiste liikmesriikide investeerimisfondide filiaalidelt samade andmete esitamist, nagu nõutakse oma riigi investeerimisfondidelt.

2. Täites käesolevas direktiivis sätestatud kohustusi, võivad vastuvõtavad liikmesriigid sel eesmärgil nõuda investeerimisfondide filiaalidelt samade andmete esitamist, nagu nõutakse oma riigi investeerimisfondidelt.

Vastuvõtavad liikmesriigid võivad nõuda teenuste osutamise vabaduse alusel nende territooriumil tegutsevatest investeerimisfondidelt teavet, mis on vajalik, et jälgida, kuidas need järgivad nende suhtes vastuvõtvas liikmesriigis kehtivate normide nõudeid, kuid need nõuded ei tohi olla rangemad nõuetest, mis liikmesriik on kehtestanud selleks, et kontrollida, kuidas järgivad samu norme investeerimisfondid, mille asukoht on selles liikmesriigis.

3. Kui vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused teevad kindlaks, et investeerimisfond, millel on filiaal või mis osutab teenuseid selle riigi territooriumil, rikub õigus- või haldusnorme, mis on kõnealuses liikmesriigis kehtestatud käesoleva direktiivi nende sätete alusel, mis annavad volitused vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele, nõuavad kõnealused asutused asjaomaselt investeerimisfondilt õigusvastase tegevuse lõpetamist.

4. Kui kõnealune investeerimisfond ei võta vajalikke meetmeid, informeerivad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused sellest päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi. Viimased võtavad esimesel võimalusel kõik asjakohased meetmed tagamaks, et kõnealune investeerimisfond lõpetaks õigusvastase tegevuse. Nende meetmete laadist teatatakse vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele.

5. Kui investeerimisfond, hoolimata päritoluliikmesriigi võetud meetmetest või sellepärast, et need meetmed osutuvad ebapiisavaks või ei ole kõnealuses liikmesriigis kasutatavad, jätkab vastuvõtvas liikmesriigis kehtivate, lõikes 2 märgitud õigus- ja haldusnormide rikkumist, võib viimane pärast päritoluliikmesriigi pädevate asutuste teavitamist võtta asjakohaseid meetmeid, et takistada edasist õigusvastast tegevust, või rakendada sanktsioone ja vajaduse korral takistada sellel investeerimisfondil mis tahes edasiste tehingute algatamist vastuvõtva liikmesriigi territooriumil. Liikmesriigid tagavad oma territooriumil investeerimisfondide suhtes meetmete võtmiseks vajalike õigusdokumentide kätetoimetamise.

6. Eespool nimetatud sätted ei mõjuta vastuvõtivate liikmesriikide õigust võtta vajalikke meetmeid, et takistada nende territooriumil toimuvat õigusvastast tegevust või rakendada selle suhtes sanktsioone, kui tegevus on vastuolus nii artiklis 11 märgitud tegutsemiseeskirja kui ka muude avalikes huvides kehtestatud õigus- ja haldusnormidega. Siia kuulub ka võimalus takistada seadust rikkuvatel investeerimisfondidel mis tahes edasiste tehingute algatamist vastuvõtva liikmesriigi territooriumil.

7. Kõik meetmed, mis on võetud vastavalt lõigetele 4, 5 ja 6 ning sisaldavad sanktsioone või kitsendusi investeerimisfondi tegevuse suhtes, peavad olema hästi põhjendatud ja kõnesolevale investee-

rimisfondile teatavaks tehtud. Iga sellise meetme peale on õigus pöörduda kaebusega selle meetme võtnud liikmesriigi kohtutesse.

8. Enne lõigetes 3, 4 ja 5 ettenähtud korra rakendamisele asumist võivad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused tungiva vajaduse korral tarvitusele võtta ettevaatusabinõusid, et kaitsta investorite ja teiste isikute huve, kellele teenuseid osutatakse. Komisjoni ja teiste kõnealuste liikmesriikide pädevaid asutusi tuleb sellistest abinõudest informeerida nii kiiresti kui võimalik.

Pärast konsultatsioone liikmesriikide pädevate asutustega võib komisjon otsustada, et kõnealune liikmesriik peab need meetmed muutma või tühistama.

9. Tegevusloa tühistamise korral informeeritakse vastuvõtva liikmesriigi pädevaid asutusi, mis võtavad vajalikke meetmeid, et takistada kõnealusel investeerimisfondil mis tahes edasiste tehingute algatamist vastuvõtva liikmesriigi territooriumil ning et kaitsta investorite huve. Üle ühe aasta esitab komisjon selliste juhtude kohta aruande hiljem asutatavale väärtpaberikomiteele.

10. Liikmesriigid teatavad komisjonile, kui palju ja millist laadi juhtudel on keeldunud, lähtudes artiklist 17, ja meetmetest, mis on võetud kooskõlas lõikega 5. Üle ühe aasta esitab komisjon selliste juhtude kohta aruande hiljem asutatavale väärtpaberikomiteele.

Artikkel 20

1. Tagamaks, et turgude ja järelevalve eest vastutavatele asutustele oleks kättesaadav nende kohustuste täitmiseks vajalik teave, nõuavad päritoluliikmesriigid vähemalt:

- a) et investeerimisfondid, seejuures piiramata artikli 10 rakendamiseks astunud samme, oleksid valmis vähemalt viie aasta jooksul hoidma ametiasutustele kättesaadavana asjakohaseid andmeid artikli 14 lõikes 1 nimetatud teenustega seotud tehingute kohta, mida nad on reguleeritud turgudel kaubeldavate finantsinstrumentidega sooritanud, olenemata sellest, kas sellised tehingud on tehtud reguleeritud turul või mitte;
- b) et investeerimisfondid teataksid oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele kõigest punktis a nimetatud tehingutest, kui kõnealused tehingud käsitlevad:
 - aktsiaid või osasid või muid finantsinstrumente, mis tähistavad osalust kapitalis,
 - võlakirju ja muid võlakirjadega võrdväärseid väärtpabereid,

— aktsiatega või osadega seotud standardiseeritud tähtpäevalepinguid või

— standardiseeritud aktsiaoptsoone.

Sellised aruanded tuleb asjaomasele ametiasutusele kättesaadavaks teha esimesel võimalusel. Tähtaja määrab kõnealune ametiasutus. Seda võib pikendada järgmise tööpäeva lõpuni, kui seda nõuab asjaajamine või see on tingitud praktilistest põhjustest, kuid viimati nimetatud tähtaega ei tohi mingil juhul ületada.

Sellised aruanded peavad sisaldama eelkõige üksikasjalikke andmeid ostetud või müüdüd finantsinstrumentide nimetuste ja arvu kohta, tehingute kuupäevade ja kellaaja kohta, tehingute hinna ja kõnealuste investeerimisfondide identifitseerimisvõimaluste kohta.

Päritoluliikmesriigid võivad sätestada, et punktis b kehtestatud kohustust kohaldatakse võlakirjade ja muude võlakirjadega võrdväärsete väärtpaberite korral ainult sama finantsinstrumendiga sooritatud tehingute suhtes tervikuna.

2. Kui investeerimisfond sooritab tehingut vastuvõtva liikmesriigi reguleeritud turul, võib päritoluliikmesriik loobuda aruande esitamise nõudest, juhul kui selle turu vastutavad ametiasutused nõuavad investeerimisfondilt kõnealuse tehingu kohta samasugust aruannet.

3. Liikmesriigid sätestavad, et lõike 1 punktis b märgitud aruande esitab kas investeerimisfond ise või tehakse seda väärtpaberitehingu kõrvtutamise süsteemi (*trade-matching system*) vahendusel või väärtpaberibörsi või teise reguleeritud turu asutuste kaudu.

4. Liikmesriigid tagavad, et käesolevas artiklis sisalduv teave on kättesaadav ka artikli 23 õigeks kohaldamiseks.

5. Iga liikmesriik võib kedagi diskrimineerimata käesoleva artikliga reguleeritavas valdkonnas vastu võtta või kehtima jätta andmete säilitamise ja avaldamise põhimõtteid ja vormi käsitlevad rangemad sätted nende tehingute kohta:

— mis tehakse selle riigi reguleeritud turul või

— mida teevad selle riigi investeerimisfondid.

Artikkel 21

1. Et investorid saaksid alati hinnata kavatsetava tehingu tingimusi ning hiljem kontrollida nende täitmist, võtavad kõik pädevad asutused iga artiklis 16 ettenähtud loetelusse kantud reguleeritud turu suhtes meetmeid, et varustada investoreid lõikes

2 märgitud teabega. Vastavalt lõikes 2 kehtestatud nõuetele määravad pädevad asutused kindlaks, millises vormis ja millise ajavahemiku jooksul teave tuleb esitada, samuti vahendid, kuidas see kättesaadavaks teha, võttes arvesse kõnealuse turu ja sellel turul tegutsevate investorite olemust, suurust ja vajadusi.

2. Pädevad asutused nõuavad, et seoses iga finantsinstrumendiga vähemalt:

a) iga börsipäeva alguses avaldataks selle kaalutud keskmine hind, kõrgeimad ja madalaimad hinnad ning kõnealusel reguleeritud turul kaubeldud finantsinstrumentide maht kogu eelneva börsipäeva kohta;

b) avaldataks jätkuvate ostu- ja müügikorraldusekesksete ja noteeringukesksete turgudega seoses täiendavalt:

— börsipäeva iga tunni lõpus finantsinstrumentide kaalutud keskmine hind ja kõnealusel reguleeritud turul kaubeldud finantsinstrumentide maht börsipäeva kuue tunni pikkuse ajavahemiku kohta, nii et enne avaldamist jääb kauplemiseks kaks tundi, ja

— iga kahekümne minuti järel finantsinstrumentide kaalutud keskmine hind, kõrgeimad ja madalaimad hinnad kõnealusel reguleeritud turul börsipäeva kahe tunni pikkuse ajavahemiku kohta, nii et enne avaldamist jääb kauplemiseks üks tund.

Kui investoritel on eelnev juurdepääs teabele võimalike tulevikus tehtavate tehingute hindade ja koguse kohta, siis:

i) peab selline teave olema kättesaadav kogu börsipäeva jooksul;

ii) peavad teatud hinda ja kogust puudutavad väljakuulutatud tingimused olema niisugused, mille kohaselt investoril on võimalik sellist tehingut teha.

Pädevad asutused võivad teabe avaldamise edasi lükata või peatada, kui see on õigustatud erakorraliste turutingimuste tõttu või et väikeste turgude korral kaitsta investeerimisfondide ja investorite anonüümsust. Pädevad asutused võivad kohaldada erisätteid erakorraliste tehingute suhtes, mis on sellel turul kaubeldavate teatud väärtpaberitega tehtavate keskmiste tehingutega võrreldes väga ulatuslikud, ning neil puhkudel, kui tegemist on objektiivsete ja avalikustatud kriteeriumide alusel määratletud väga raskesti realiseeritavate väärtpaberitega. Pädevad asutused võivad kohaldada ka paindlikumaid sätteid, eelkõige avaldamise tähtaegade ja võlakirjadega ning muude võlakirjadega võrdväärsete väärtpaberitega sooritatavate tehingute suhtes.

3. Käesoleva artikliga reguleeritavas valdkonnas võib iga liikmesriik vastu võtta või kehtima jätta rangemad sätted või täiendavad sätted selle kohta, millise sisuga ja millises vormis peab investorele olema kättesaadav teave päritoluliikmesriigi reguleeritud turgudel tehtavate tehingute kohta, tingimusel et kõnealuseid sätteid kohaldatakse sellest olenemata, millises liikmesriigis on finantsinstrumendi emiteerija asukoht või millise liikmesriigi reguleeritud turul instrument esimest korda noteeriti.

4. Komisjon esitab aruande käesoleva artikli kohaldamise kohta hiljemalt 31. detsembril 1997; nõukogu võib komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega otsustada käesolevat artiklit muuta.

VI JAOTIS

Tegevuslubade andmise ja järelevalve eest vastutavad asutused

Artikkel 22

1. Liikmesriigid määravad pädevad asutused, kes täidavad käesolevas direktiivis sätestatud kohustusi. Nad informeerivad komisjoni neist asutustest ja näitavad ära kohustuste jaotumise.

2. Lõikes 1 märgitud asutused peavad olema kas riigiasutused, siseriikliku õiguse alusel tunnustatud asutused või riigiasutuste poolt siseriikliku õiguse alusel otseselt selleks volitatud asutused.

3. Kõnealustel asutustel peavad oma ülesannete täitmiseks olema kõik vajalikud volitused.

Artikkel 23

1. Kui ühes ja samas liikmesriigis on pädevaid asutusi kaks või rohkem, siis peavad nad kõnealuses liikmesriigis tegutsevate investeerimisfondide järelevalve korraldamisel tegema tihedat koostööd.

2. Liikmesriigid tagavad, et sellised pädevad asutused ja riigiasutused, kes vastutavad rahaturgude, krediidi- ja muude rahaasutuste ning kindlustusseltside järelevalve eest, teevad järelevalve alal koostööd.

3. Kui investeerimisfond tegutseb teenuseid osutades või filiaale asutades ühes või mitmes liikmesriigis peale oma päritoluliikmesriigi, siis peavad kõikide kõnealuste liikmesriikide pädevad asutused tegema tihedat koostööd, et käesoleva direktiivi reguleerimisalas olevaid kohustusi tõhusamalt täita.

Nõudmisel annavad nad üksteisele kogu selliste investeerimisfondide juhtimise ja omandisuhetega seotud teabe, mis võib hõlbustada järelevalve korraldamist, ja kogu teabe, mis võib hõlbustada selliste investeerimisfondide jälgimist. Eriti teevad päritoluliikmesriigi asutused koostööd tagamaks, et vastuvõtva liikmesriigi asutused saaksid koguda artikli 19 lõikes 2 märgitud andmeid.

Niivõrd kui see on vajalik järelevalveõiguse teostamiseks, informeerivad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi kõigist vastuvõtvast liikmesriigis vastavalt artikli 19 lõikele 6 võetud meetmetest, mis käsitlevad investeerimisfondi suhtes rakendatud sanktsioone või investeerimisfondi tegevuse piiramist.

Artikkel 24

1. Iga vastuvõttev liikmesriik tagab, et juhul kui teises liikmesriigis tegevusluba omav investeerimisfond tegeleb vastuvõtvast liikmesriigis äritegevusega filiaali kaudu, siis saavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused pärast vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste informeerimist kas ise või selleks volitatud isikute kaudu artikli 23 lõikes 3 märgitud teavet kohapeal kontrollida.

2. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused võivad ka paluda, et vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused korraldaksid sellise kontrollimise. Vastava taotluse saanud ametiasutused peavad, tegutsedes neile antud volituste raames, ise kontrollimist korraldama või lubama seda teha taotluse esitanud asutustel või audiitoritel või ekspertidel.

3. Käesolevas artiklis sätestatu ei mõjuta vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste õigust käesoleva direktiiviga neile pandud kohustuste täitmiseks nende territooriumil asutatud filiaale kohapeal kontrollida.

Artikkel 25

1. Liikmesriigid kehtestavad nii kõikidele pädevates asutustes töötavatele või töötanud isikutele kui ka pädevate asutuste poolt volitatud audiitoritele ja asjatundjatele ametisaladuse hoidmise kohustuse. Selle kohaselt ei tohi nad muude kui kriminaalõiguse valdkonda kuuluvate juhtumite puhul avaldada mitte ühelegi isikule ega asutusele konfidentsiaalset teavet, mida nad on võinud saada oma ülesandeid täites, välja arvatud kokkuvõttena või selises üldises vormis, mille põhjal üksikuid investeerimisfondide ei saa identifitseerida.

Sellele vaatamata võib investeerimisfondi suhtes pankroti välja kuulutamise või investeerimisfondi sundlõpetamise korral avaldada tsiviil- ja vahekohtumenetluse käigus konfidentsiaalset teavet, mis ei seostu kõnealuse investeerimisfondi päästmiskatsetesse kaasatud kolmandate isikutega.

2. Lõige 1 ei takista eri liikmesriikide pädevatel asutustel vahetada teavet kooskõlas käesoleva direktiiviga või investeerimisfondide suhtes kohaldatavate teiste direktiividega. Selle teabe suhtes kohaldatakse lõikes 1 ettenähtud ametisaladuse hoidmise kohustust.

3. Liikmesriigid võivad kolmandate riikide pädevate asutustega sõlmida teabe vahetamiseks koostöökokkuleppeid üksnes juhul, kui vahetatava teabe suhtes on olemas käesolevas artiklis sätestatutega vähemalt võrdväärsed ametisaladuse hoidmise kohustusest tulenevad tagatised.

4. Vastavalt lõigetele 1 ja 2 konfidentsiaalset teavet saavad pädevad asutused võivad seda kasutada ainult oma ülesannete täitmise käigus:

— kontrollimaks, kas investeerimisfondide äritegevuse alustamise tingimused on täidetud, hõlbustamaks kõnealuse äritegevuse korralduse konsolideeritud või konsolideerimata jälgimist, eriti direktiivis 93/6/EMÜ kehtestatud kapitali adekvaatsusnõuete, samuti juhtimis- ja raamatupidamisarvestuse korra ja sisekontrollimehhanismide osas,

— rakendamaks sanktsioone,

— pädevate asutuste otsuste peale esitatud kaebuste korral või

— artikli 26 alusel algatatud kohtumenetlustes.

5. Lõiked 1 ja 4 ei välista teabe vahetamist:

a) liikmesriigi piires, kui seal on kaks või rohkem pädevat asutust, või

b) liikmesriigi piires või liikmesriikidevaheliselt, pädevate asutuste ja

— krediidasutuste, muude rahaasutuste ja kindlustusseltside üle järelevalve korraldamise eest vastutavate asutuste ning rahaturgude järelevalve korraldamise eest vastutavate asutuste vahel,

— investeerimisfondide likvideerimis- ja pankroti- ning muude samalaadsete menetluste eest vastutavate organisatsioonide vahel ja

— isikute vahel, kes seadusest tulenevalt auditeerivad investeerimisfondide ja muude rahaasutuste raamatupidamisaruandeid, kui see on vajalik nende järelevalveülesannete

täitmiseks, või tagatissüsteemide haldajatele sellise teabe loovutamiseks, mis on neile vajalik nende ülesannete täitmiseks. Sellise teabe kohta kehtib lõikes 1 ettenähtud ametisladuse hoidmise kohustus.

6. Käesolev artikkel ei takista pädeval asutusel avaldada nendele keskpankadele, mis ei tegele üksikute krediitiasutuste või investeerimisfondide järelevalvega, sellist teavet, mida nad rahandus-asutustena võivad vajada. Sellises seoses saadud teabe suhtes kehtib lõikes 1 ettenähtud ametisladuse hoidmise kohustus.

7. Käesolev artikkel ei takista pädeval asutusel edastada lõigetes 1–4 märgitud teavet arvelduskogule või muule samalaadsele selle riigi õiguses tunnustatud asutusele börsitehingute arveldusteenuste osutamiseks ühel liikmesriigi turgudest, juhul kui nad peavad teabe edastamist vajalikuks, et tagada kõnealuste asutuste nõuetekohane tegutsemine, kui turuosalisel jätavad oma kohustused täitmata või kui on võimalus, et nad seda teevad. Saadud teabe suhtes kehtib lõikes 1 ettenähtud ametisladuse hoidmise kohustus. Liikmesriigid tagavad, et lõike 2 kohaselt saadud teavet ei kasutata käesolevas lõikes nimetatud asjaoludel ilma teabe avalikustanud pädevate asutuste otsese nõusolekuta.

8. Lisaks võivad liikmesriigid, olenemata lõigetes 1 ja 4 sätestatud seadusega ettenähtud juhul lubada teabe avalikustamist oma muudele valitsusasutustele, kes tegelevad õigusloomega krediitiasutuste, rahaasutuste, investeerimisfondide ja kindlustusseltside järelevalve alal, ning kõnealuste asutuste poolt volitatud inspektoritele.

Selline avalikustamine võib toimuda ainult juhul, kui see on usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve seisukohast vajalik.

Liikmesriigid kehtestavad siiski nõude, et lõigete 2 ja 5 alusel saadud teavet ning artiklis 24 märgitud kohapealsel kontrollimisel saadud teavet ei tohi käesolevas lõikes nimetatud juhtudel kunagi avalikustada, välja arvatud siis, kui teabe avalikustanud pädevad asutused või selle liikmesriigi pädevad asutused, kus kohapealne kontrollimine korraldati, on selleks oma otsese nõusoleku andnud.

9. Kui liikmesriigis kehtib käesoleva direktiivi vastuvõtmise ajal asutustevaheline teabe vahetamise kord selleks, et kontrollida usaldatavusnormatiive, äriühingute struktuuri, tegutsemist ja toimimist ning rahaturgude reguleerimist käsitlevate õigusaktide

nõuete täitmist, võib kõnealune liikmesriik jätkuvalt lubada sellise teabe edastamist, kuni kõik rahandussektori asutustevahelised teabevahetust reguleerivad sätted on ühtlustatud, kuid mitte kauem kui 1. juulini 1996.

Liikmesriigid tagavad, et juhul kui teave saadakse teisest liikmesriigist, võib seda avalikustada esimeses lõigus märgitud asjaoludel ainult selle teabe avalikustanud pädevate asutuste otsesel nõusolekul ja seda võib kasutada üksnes sellisel eesmärgil, milleks need pädevad asutused on oma nõusoleku andnud.

Nõukogu teostab esimeses lõigus märgitud ühtlustamise komisjoni ettepaneku põhjal. Nõukogu võtab teatavaks komisjoni avalduse, et see esitab ettepanekud hiljemalt 31. juuliks 1993. Nõukogu teeb ettepanekute kohta otsused võimalikult lühikese aja jooksul, et ettepanekutel põhinevad normid hakkaksid kehtima käesoleva direktiiviga samal kuupäeval.

Artikkel 26

Liikmesriigid tagavad, et otsuste peale, mis on tehtud käesoleva direktiiviga kehtestatud investeerimisfondide kohta käivate õigus- ja haldusnormide alusel, on õigus esitada kaebus kohtule; sama kehtib juhul, kui tegevusloa taotluse kohta, mis sisaldab kogu kehtivate õigusaktide alusel nõutavat teavet, ei ole kuue kuu jooksul taotluse esitamisest alates vastu võetud otsust.

Artikkel 27

Ilma et see piiraks tegevuslubade tühistamise korra või kriminaalõiguse sätete kohaldamist, sätestavad liikmesriigid, et vastavatel pädevatel asutustel on õigus nende investeerimisfondide suhtes või isikute suhtes, kellel tegelikult on kontroll selliste investeerimisfondide äritegevuste üle, kus rikutakse järelevalve- või tegutsemisalaseid õigus- ja haldusnorme, võtta meetmeid või rakendada sanktsioone, mis on konkreetselt suunatud avastatud rikkumiste lõpetamisele või selliste rikkumiste põhjuste kõrvaldamisele.

Artikkel 28

Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi rakendamisel kedagi ei diskrimineerita.

VII JAOTIS

Lõppsätted*Artikkel 29*

Kuni edaspidi võetakse vastu direktiiv, mis kohandab käesolevat direktiivi tehnika edusammudega allpool täpsustatud valdkondades, otsustab nõukogu vastavalt otsusele 87/373/EMÜ ⁽¹⁾ kvalifitseeritud häälteenamusega ja komisjoni ettepaneku põhjal mis tahes vajalike kohanduste tegemise seoses:

- loetelu laiendamiseks lisa C jaos,
- lisas sisalduvate loetelude terminoloogilise kohandamisega, võttes arvesse rahaturgude arengut,
- artiklis 23 ettenähtud valdkondadega, kus pädevad asutused peavad vahetama teavet,
- määratluste täpsustamisega, et tagada käesoleva direktiivi ühtne rakendamine ühenduses,
- määratluste täpsustamisega, et käesoleva direktiivi rakendamisel arvesse võtta rahaturgude arengut,
- terminikorrastuse ja määratluste kujundamisega, et need oleksid kooskõlas meetmetega, mis investeerimisfondide ja nendega seotu kohta on võetud hiljem,
- muude artikli 7 lõikes 5 sätestatud ülesannetega.

Artikkel 30

1. Investeerimisfondid, mis on oma päritoluliikmesriigis investeerimisteenuste osutamiseks tegevusloa saanud enne 31. detsembril 1995, loetakse käesoleva direktiivi alusel tegevusloa omavateks, kui kõnealuste liikmesriikide seadustes on ette nähtud, et investeerimisfondid peavad tegevuse alustamiseks vastama artikli 3 lõikes 3 ja artiklis 4 sätestatud tingimustega võrdväärsetele tingimustele.

2. Investeerimisfondid, mis juba tegutsevad 31. detsembril 1995 ega kuulu lõikes 1 viidatud hulka, võivad jätkata oma tegevust tingimusel, et nad hiljemalt 31. detsembriks 1996 omandavad oma päritoluliikmesriigi seadustele vastavalt tegevusloa, et jätkata tegevust kooskõlas käesoleva direktiivi rakendamiseks vastuvõetud sätetega.

Üksnes selline tegevusloa võimaldab käesoleva direktiivi sätete alusel laiendada asutamiseõigust ja teenuste osutamise vabadust sellistele investeerimisfondidele.

3. Kui investeerimisfondid on enne käesoleva direktiivi vastuvõtmise kuupäeva alustanud äritegevust teistes liikmesriikides kas filiaalide kaudu või teenuste osutamise vabaduse alusel, peavad nende päritoluliikmesriikide ametiasutused artikli 17 lõigete 1 ja 2 ning artikli 18 kohaldamiseks edastama ajavahemikul 1. juulist kuni 31. detsembrini 1995 kõikide teiste kõnealuste liikmesriikide ametiasutustele käesoleva direktiivi nõuetele vastavate ja kõnealustes liikmesriikides tegutsevate investeerimisfondide loetelu, näidates ära nende tegevuse.

4. Füüsilised isikud, kes on liikmesriigis investeerimisteenuste osutamiseks saanud tegevusloa käesoleva direktiivi vastuvõtmise kuupäeval, loetakse käesoleva direktiivi alusel tegevusloa omavateks, kui nad vastavad artikli 1 lõike 2 teise punkti teises alapunktis ja kolmanda punkti kõigis neljas alapunktis kehtestatud nõuetele.

Artikkel 31

Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi nõuete täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu hiljemalt 1. juulil 1995.

Kõnealused normid peavad kehtima hakkama hiljemalt 31. detsembril 1995. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid lõikes 1 märgitud normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

Artikkel 32

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 10. mai 1993

Nõukogu nimel

eesistuja

N. HELVEG PETERSEN

⁽¹⁾ EÜT L 197, 18.7.1987, lk 33.

LISA

A JAGU

Teenused

1. a) Ühe või mitme B jaos loetletud finantsinstrumendiga seotud korralduse vastuvõtmine ja edastamine investorite nimel.
b) Selliste korralduste täitmine teiste isikute nimel.
2. Kauplemine oma nimel mis tahes finantsinstrumendiga B jaos loetletud instrumentidest.
3. Investeeringuportfellide haldamine investorite antud volituste alusel, kliendikeskselt ja kedagi diskrimineerimata, juhul kui sellised investeeringuportfellid sisaldavad ühte või rohkemat B jaos loetletud finantsinstrumentidest.
4. B jaos loetletud mis tahes finantsinstrumentide emissiooni tagamine ja/või selliste emissiooni turule paigutamine.

B JAGU

Instrumendid

1. a) Vabalt kaubeldavad väärtpaberid.
b) Avatud investeerimisfondi osakud.
2. Rahaturuinstrumentid.
3. Ennaktehingute lepingud, kaasa arvatud võrdväärset sularahas makstavad finantsinstrumendid.
4. Tähtpäevaintressiga lepingud (*Forward interest-rate agreement* — FRA).
5. Intressimäära vahetuslepingud, valuuta- ning väärtpaberite ja võlakohustuste saldo vahetuslepingud.
6. Lisa käesolevas jaos sisalduvate finantsinstrumentide ostu- ja müügioptsioonid, kaasa arvatud võrdväärset sularahas makstavad instrumendid. See liik hõlmab eriti valuuta- ja intressioptsioone.

C JAGU

Kõrvalteenused

1. Ühe või mitme B jaos loetletud finantsinstrumendi hoidmine ja haldamine.
 2. Pangahoidla teenused.
 3. Krediidi või laenu andmine investorile, et võimaldada tal sooritada tehingut ühe või mitme B jaos loetletud finantsinstrumendiga, kui krediteeriv või laenu andev investeerimisfond on tehinguga seotud.
 4. Ettevõtjate nõustamine kapitali struktuuri, tööstusstrateegia ja muudes sellealastes küsimustes ning ettevõtjate ühinemise ja ostuga seotud nõustamine ja teenused.
 5. Garantiimahutuslepingutega seotud teenused.
 6. Ühe või mitme B jaos loetletud finantsinstrumendi investeerimisega seotud nõustamine.
 7. Valuutateenused, kui need on seotud investeerimisteenuste osutamisega.
-